

סגלי חינוך

מצוות חג פורים ומנהגיו מדגישים את הסולידריות החברתית – לצד קריאת המגילה והמשתה (שתיה "עד לא ידע") אנו מצווים לשלוח מנות איש לרעהו ולתת מתנות למי שאין לו ("לאביונים"). גם לכידות היחידות מבוססת על תשומת לב זה לזה, ערבות הדדית ודאגה לסייע מי שאין לו, כפי שמדגיש ערך הרעות המוביל את כוחות המגן העבריים מראשית דרכם וממשיך להדהד בפעילות וערכי צה"ל בימינו.

במרכז של פורים עומדת השמחה – "לְיְהוּדִים הָיְתָה אֹרֶחַ וְשִׁמְחָה וְשֹׁשֶׁן וְיָקָר" (אסתר, ח, טז). ציון החג תוך כדי לחימה מחייב אותנו לנהוג בתבונה וברגישות. יחידות רבות ספגו אבדות של חברים לנשק, בבתי החולים ובמערכות השיקום מתמודדים פצועים עם קשייהם, רבים מתושבי הנגב המערבי והגליל עדיין לא חזרו לבתיהם וארגוני הטרור בעזה עדיין מחזיקים בחטופיהם. יש לוודא כי הפעולה החינוכית תומכת את מטרות המלחמה ומשימות היחידה ולהתאים את אופי הפעילות לדגשי המפקד, למצב ביחידה ולתמונת הנפגעים. על סגל החינוך לפעול מתוך אחריות מרחיבה, לתת את הדעת לכל היבטי הפעילות ולבחון אם הם אמנם מתאימים ליחידה בעת הזאת, בהתאם למשימותיה ולמיקומה.

בחג פורים השנה נקפיד על אחריות, משמעת ודוגמה אישית. נוודא כי כלל החיילים ביחידה, בסדיר ובמילואים, חוגגים את החג בהתאם לפקודות ושומרים על דריכות לכל אירוע ומשימה.

מתוך מחויבותנו לאופיו הממלכתי של צה"ל, יש להקפיד הקפדה יתירה על ממלכתיות וייצוגיות, להימנע מתחפושות פוגעניות או גזעניות, מהשוואות היסטוריות מכל סוג, מכניסה של גורמים אזרחיים לא מורשים ליחידות ומשימוש לא אחראי ברשתות החברתיות.

בפורים אנו חוגגים את הצלתם של היהודים בממלכת פרס מהסכנה "להרוג להשמיד ולאבד" את כל יהודי הממלכה.

השנה נציין את תענית אסתר ביום חמישי, י"ג באדר, 13 במרץ, ברוב ערי ישראל יחגגו את פורים ביום שישי (י"ד באדר, 14 במרץ), ובירושלים וערים וכמה ערים נוספות יחגגו את שושן פורים ביום ראשון (ט"ז באדר, 16 במרץ).

פורים מזכיר במגילת אסתר, שהיא המקור לחג הפורים, המספרת שיהודי פרס ומדי הנתונים בסכנה, ניצלו בזכות אסתר המלכה ומרדכי דודה. מנהגי החג מאופיינים בשמחה ומתן מתנות לאביונים, ולאור אירועי השעה יש להפעיל שיקול דעת כיצד נציין את החג בימי דאגה לגורל החטופים ותוך שמירה על הדריכות הנדרשת בהתאם למשימות היחידה.

דגשים פיקודיים:

במרכז של פורים עומד סיפור ההצלה של העם היהודי מגזרת המן "לְהַשְׁמִיד לְהַרְגֹּ וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים מִנְּעַר וְעַד זָקֵן טָף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד" (אסתר ג, יג). זהו סיפור המסמל חווית יסוד של העם היהודי בגולה – היותו עם נרדף התלוי בשלטון זר: ברצונו יססה בהם את איביהם וברצונו ייטה להם חסד. **מדינת ישראל מהווה שינוי יסודי במצבו של עמנו:** אנו חיים במדינתנו הריבונית, יש לנו צבא חזק, איננו תלויים בחסדי זרים, וגם אם נפגענו אנו יכולים להתעשת ולהשיב מלחמה נגד אויבנו.

סיפור החג מדגיש את אחדותו של העם היהודי. טרם לכתה של אסתר אל אחשוורוש על מנת להתחנן שיסיר את רוע הגזירה היא מבקשת ממרדכי "לֶךְ כְּנוֹס אֶת כָּל הַיְּהוּדִים" (אסתר ד, טז) על מנת שיצומו ויתפללו להצלחת שליחותה (זה המקור לתענית אסתר). במלחמה הנוכחית התאחדה החברה הישראלית בסיוע למפונים מיישוביהם, בתפילה לשלומם של החיילים ובציפייה לשובם של החטופים. חיילי המילואים התגייסו בהמוניהם, וביחידות השונות פועלים כתף אל כתף ישראלים המחזיקים בתפיסות שונות מתוך מסירות כשרק המשימה לנגד עיניהם. **נשמור על אחדות השורות, השותפות והערבות הדדית בינינו ונוודא שהן מלוות אותנו בעיתות מלחמה ובשגרה.**